Vrijdag, 17 April 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 3577

AMIGOE DI CURAÇAO

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc 19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba: J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

DE FRANSE VLOOT?

Besprekingen over bezetting van Frans Guyana.

GROOTSTE DAGLICHT-OFFENSIEF VAN DE RAF.

Robert Bunnelle seint uit Londen: Honderden Britse gevechtsvliegtuigen vulden de lucht boven het Engelse Kanaal in het grootste daglicht-offensief, dat de Raf in de oorlog uitvoerde op de door de Duitsers bezette gebieden.

Het Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat meer dan 400 gevechtsvliegtuigen aan de vluchten deelnamen. Reeds vijf achtereenvolgende dagen voerde het gevechtscommando naast onophoudelijke vluchten over het Kanaal uit. Hurricane-gevechtsvliegtuigen, die bommen droegen, werden gebruikt alsmede snelle Bostons van Noordamerikaans maaksel. Zij werden geëscorteerd door Spitfires. Belangrijke objecten in Le Havre en elders werden aangevallen.

De Bostons plaatsten 4 voltreffers op een electrisch station en volgens het nieuwsbureau van het Ministerie van Luchtvaart zouden ook voltreffers zijn geplaatst op de poorten van dokken, schuiten en opslagplaatsen in — wat het nieuwsbureau noemde — een „magnifieke" aanval. De Spitfires voerden een laatste vlucht uit over het Kanaal even vóór de schemering.

Het toenemende gewicht van de daglicht-aanvallen werd door betrouwbare waarnemers beschouwd als een vastbesloten poging om de Duitsers te dwingen de sterkte hunner gevechtsvliegtuigen te verspreiden, die zij anders zouden kunnen concentreren aan het Russische front en het Middellandse Zeegebied.

De rol van de nieuwe Bostons gaf te kennen, dat zij zouden kunnen zijn wat de Britten reeds lang gezocht hebben om de bommen dragende Hurricanes aan te vullen: een bommenwerper, welke snel kan aanvallen om enkele oudere types te vervangen, welker traagheid hen gemakkelijke mikpunten maakten voor de afweerkanonnen en de nazie-gevechtsvliegtuigen (Londen, (AP) 16.4).

GOLF NA GOLF STORT DE RAF ZICH OP DE VIJANDELIJKE GEBIEDEN.

Golf na golf stroomden de Britse oorlogsvliegtuigen over het Kanaal na in de nacht aanvallen te hebben ondernomen, waarbij bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen van de Royal Air-force vluchten uitvoerden over bezet Frankrijk en Nederland ongeacht het slechte weer. De luchtaanvallen op de Duitsers zijn practisch reeds langer dan 70 uur zonder ophouden aan de gang (Londen, (AP) 17.4).

HET MOREEL DER DUITSE ARBEIDERS.

Het nieuwsbureau van het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat het moreel van de arbeiders in het Ruhrgebied ernstig begint te lijden als resultaat van de aanhoudende bombardementen van de Royal Air-force.

Het nieuwsbureau haalde een stuk aan uit een nieuwsblad van Essen, waarin de arbeiders worden gewaarschuwd voor het verspreiden van „overdreven geruchten" betreffende de aantallen slachtoffers. Het blad klaagde ook over de critiek van de reddingsploegen.

Het nieuwsbureau verklaarde verder, dat de defensies van het Ruhrgebied de laatste tijd zijn versterkt. Er werden meer nacht-gevechtsvliegtuigen, afweerkanonnen en zoeklichten gezonden (Londen, (AP) 16.4).

PRESIDENT LAVAL.

De Regering van Vichy gaf het volgende communiqué uit: „Maarschalk Pétain ontving hedenmorgen President Laval. In de namiddag confereerde de Maarschalk wederom met den Admiraal van de vloot Darlan en President Laval. Zij wisselden van mening over de politieke situatie. Alvorens de nieuwe Regering het bewind overneemt, zal de Raad van Ministers morgen voor de laatste maal bijeenkomen." (Vichy, (AP) 16.4).

DARLAN HOOFD VAN DE FRANSE STRIJDKRACHTEN.

Een Frans communiqué deelde mede, dat Admiraal Jean François Darlan het Commando op zich heeft genomen over de Franse land-, zee- en luchtstrijdkrachten en is benoemd tot politieke erfgenaam van Maarschalk Pétain als Hoofd van Staat.

Het communiqué zeide, dat de Ministers in het cabinet hun ontslag aan Pétain aanboden. Het communiqué werd uitgegeven een half uur nadat een voltallige zitting van het cabinet onder voorzitterschap van Pétain te Pavillon Sevigne was bijeengekomen (Vichy, (AP) 17.4).

WEINIG HOOP.

Een hoge Noordamerikaanse Regeringsbron verklaarde weinig hoop te zien, dat een breuk met de Vichy Regering zou kunnen worden voorkomen. Zij gaf als haar mening te kennen, dat Laval spoedig zal pogen de Franse vloot te gebruiken om de gebieden te heroveren, die thans gehouden worden door de Vrije Franse strijdkrachten.

De zegsman merkte op, dat het duidelijk is, dat er weinig kans bestaat, dat een régime onder Laval anders zal kunnen worden beschouwd dan duidelijk pro-Duits. Er is geen officiële verklaring geweest omtrent de Noordamerikaanse politiek ten opzichte van de nieuwe Regering van Vichy. Men gaf echter te kennen, dat een definitieve bekendmaking morgen zou kunnen worden verwacht en ingelichte zegslieden verwachten, dat dit een verwerping zou zijn van onderhandelingen met Laval. Dit zou natuurlijk aanleiding geven tot een open breuk met Vichy (Washington, (AP) 16.4).

FRANSE GENERAAL OP INSPECTIE.

De radio van Vichy maakte bekend, dat Generaal Alfonse Juin, die Generaal Maxime Weygand op 20 November van het vorig jaar opvolgde als Militaire Commandant van Frans Noord-Afrika, uit Algiers vertrokken is naar Marokko op een inspectietocht (Londen, (AP) 16.4).

RUSSEN OVER DE FRANSE ONTWIKKELINGEN.

In een artikel, dat geschreven was door David Zaslavsky, verklaarde het Russische blad „Pravda", dat Pétain en Darlan het onderwerpen van het Franse achterland niet aan Hitler konden garanderen. Het blad bestempelde Laval als een „verrader zonder masker". Verder zeide het: „Hitler heeft geen tijd om te wachten tot de oude Pétain de gehele Franse marine en de Afrikaanse bases opoffert." Het blad verklaarde: „Geen man in Frankrijk is meer gehaat dan Laval."

Een artikel in het legerorgaan „Rode Ster" commentarieerde de situatie van Vichy en zeide: „Het lot van de Franse oorlogsschepen hangt thans niet af van de politiek van Vichy, maar van de vaderlandsliefde en moed der Franse matrozen". Het blad zeide echter, dat de situatie „belangrijke gevaren voor Duitsland inhoudt." Het was van mening, „dat thans de achterdeur bij Marseille zou worden gesloten en Duitsland geen gesmokkelde geschenken van overzee meer zal ontvangen." Tenslotte werd gezegd: „Geheel Frankrijk bidt voor een Geallieerde invasie van het vasteland" (Moskou, (AP) 16.4).

SUÑER HOUDT BESPREKINGEN.

Serrano Suñer confereerde met den Duitsen Ambassadeur Eberhard von Stohren en den Gezant van Manchukuo Lo Cheng Pang in snelle opeenvolging. De Minister van Buitenlandse Zaken ontving tevoren den nieuwen Boliviaansen Gezant Luis Felipe Lira, die zijn geloofsbrieven aan Franco had aangeboden. Een officieel communiqué gaf geen aanwijzing omtrent de onderwerpen (Madrid, (AP) 16.4).

INSPECTIE VAN TROEPEN.

Churchill, de Noordamerikaanse Generaal Marshall en andere autoriteiten inspecteerden de troepen van het Zuidelijke Britse Commando (Londen, (AP) 16.4).

HET GETIJ KEERT.

Premier John Curtin van Australië zeide, dat het wapenfeit van de Noordamerikaanse vliegers in het bombarderen van de Japanse bases in de Philippijnen heeft aangetoond, dat het getij keert tegen Japan. Hieraan voegde hij toe, dat het de eerste aanval is op het hart van de Japanse militaire posities en dat te gelegener tijd grote luchtvloten zullen volgen (Canberra, (AP) 16.4).

GROTERE PRODUCTIE DAN DE NAZIES.

Luitenant Generaal Brehon Somervell, Hoofd van de bevoorradingsdienst van het leger, zeide in een redevoering tot defensie-arbeiders, dat de Verenigde Staten de nazies reeds gepasseerd zijn in de productie van tanks, kanonnen, ammunitie en andere wapens. Hij zeide echter, dat meer en een snellere productie nodig is, zodat de Verenigde Staten tot het offensief kunnen overgaan om de Philippijnen terug te winnen en „op te rukken naar Tokio en Berlijn" (New York, (AP) 16.4).

VERKLARINGEN VAN ATTLEE.

Bij een lunch voor Australische strijdkrachten verklaarde Clement Attlee, dat „de tijd gekomen is, dat wij meer en meer tot het offensief zullen overgaan". Het is een onvermijdelijke hoofdtrek geweest in de huidige oorlog, dat wij bij het begin in grote mate in het defensief moesten worden geworpen." De opmerking van Attlee kwam onmiddellijk nadat hij de aandacht had gevestigd op het feit, dat Harry Hopkins, Adviseur van Roosevelt, en Generaal Marshall, Stafhoofd van het Noordamerikaanse leger, aanwezig waren. Attlee was van mening, dat „onze besprekingen met hen zeker vruchten zullen dragen". Hij zeide, dat Australië zou kunnen worden geïnvadeerd, doch zeker verdedigd zal worden (Londen, (AP) 16.4).

DUITSE MEERDERHEID ONMOGELIJK.

Majoor Nikolai Krainev, Luchtvaartautoriteit van het Regeringsnieuwsblad „Izvestia", verklaarde, dat de Russische luchtstrijdkrachten meer dan 1000 Duitse vliegtuigen in Maart vernielden en nog 500 in de eerste 10 dagen van April, terwijl de nazie-luchtmacht naar het front zwermde in lente-offensieven en aanvallen.

Bij het wijzen op deze toenemende vijandelijke luchtactiviteit verklaarde Krainev, dat de Duitse meerderheid in de lucht onmogelijk is nu de Rode luchtmacht honderden vliegtuigen neerschiet en de Britten de nazie-toestellen uitroeien. De bombardementen van de Royal Airforce op de Duitse vliegtuig-fabrieken werd een Britse aanval op het hart van Duitsland genoemd (Kuibysjev, (AP) 16.4).

MALTA KRIJGT HET GEORGE KRUIS.

De Koning van Engeland kende het George Kruis toe aan Malta. Het is de eerste maal, dat de Koning van Groot Britannië zulk een decoratie, welke hij gewoonlijk aan individuelen geeft, toegekend aan een deel van het Imperium. De beloning was een erkenning van de standvastigheid van het volk van het eiland onder het meest langdurige luchtbombardement, waaraan burgers ooit werden onderworpen (Londen, (AP) 16.4).

VROUWEN IN DE MARINE.

Bij een stemming in het Noordamerikaanse Huis van Afgevaardigden werd een wet goedgekeurd voor het vormen van een vrouwelijke hulpreserve in de Marine teneinde duizenden mannen vrij te maken voor dienst op zee. De wet wordt naar de Senaat gezonden (Washington, (AP) 16.4).

INPLAATS VAN HET IJZEREN KRUIS

De radio van Moskou deelde mede, dat 40 Duitse soldaten, die vergaderd waren in een gebouw van het Duitse hoofdkwartier te Staraya Russa om het ijzeren kruis te ontvangen, werden gedood toen guerilla's een mijn tot ontploffing brachten, die het gebouw opblies (Moskou, (AP) 16.4).

EEN NIEUWE POST VOOR KOLONEL CHENNAULT.

Het Noordamerikaanse leger riep Kolonel Claire Chennault, Kolonel van de Amerikaanse vrijwilligersgroep van vliegers, welke thans met de Chinezen strijdt, in zijn dienst. Roosevelt benoemde Chennault tot Brigadier Generaal.

Of de gehele groep van vrijwilliger-vliegers, die met de Chinezen vechten, ook zal worden opgeroepen in dienst van het Noordamerikaanse leger, is niet bekend (Washington, (AP) 16.4).

BANDEN ZONDER RUBBER.

De Goodyear Tire Rubber Company neemt een proef met autobanden, die zonder rubber gemaakt zijn. Een bekendmaking zeide: „Wij hebben proefwagens op de weg, welke op banden lopen, die zonder rubber gemaakt zijn. Wij kunnen thans echter nog geen verder commentaar hierop leveren" (Akron, Ohio, (AP) 16.4).

Het nieuws van vandaag.

De Franse vloot: vier slagschepen, Richelieu, Dunkerque, Strasbourg, Provence, 14 kruisers, 42 torpedojagers, 59 duikboten.

De Duitse vloot: drie slagschepen, Tirpitz, Scharnhorst, Gneisenau, twee vestzak-slagschepen, Lützow, Admiraal Scheer, één vliegtuigmoederschip Graf Zeppelin, 4 zware en misschien 8 lichte kruisers, ongeveer 25 torpedojagers.

Deze twee vloten tezamen kunnen de weegschaal van de heerschappij ter zee doen doorslaan. Het ziet er naar uit, dat deze weegschaal inderdaad zal doorslaan — en wel binnenkort. Er is thans nog weinig hoop, dat een breuk tussen Washington en Vichy zal kunnen worden voorkomen.

Drijver Darlan heeft het commando gekregen over alle land-, zee- en luchtstrijdkrachten. Piet Laval droomt al van het heroveren van de Vrije Fransen gebieden. Vaak is moeilijk uit te maken, welke stukken tot de Vrije Fransen behoren, welke niet. Vaak toch is de regeringskliek bij Vichy gebleven, in de hoop bij de restauratie hun baantje niet te verliezen. Het volk daarentegen is in de regel aan de zijde der Vrije Fransen (blz. 3).

De quaestie van Frans Guyana is weer ter sprake gekomen. Een Braziliaans blad heeft ervan gesproken en wenste bezetting van Frans Guyana door de Amerikaanse landen (blz. 3). Inderdaad zijn reeds officiële besprekingen aangeknoopt.

In Brazilië gaat men voort met het arresteren van naziegezinden. De concessies aan de Japanners, die een enorm gebied van 6 millioen acres (ongeveer zo groot als alle bebouwbare grond van Nederland bijeen) bij de Amazone bezitten, zijn ingetrokken (blz. 3).

Terecht zegt Pravda: de bestemming van de Franse vloot zal afhangen van de vaderlandsliefde van de Franse matrozen (blz. 1).

Het ziet ernaar uit, dat binnen enkele dagen de draad waaraan de Franse vloot als een zwaard van Damocles boven onze geallieerde hoofden heeft gehangen, zal worden doorgesneden.

Ook elders ter wereld gaat het niet zo goed. De Britten moeten terugtrekken van Mague en van de olie-velden in Midden-Birma (blz. 3).

Rond Ceylon opereren de Japanse duikboten (blz. 3). Het volk van Brits Indië gaat zich toch meer aaneengorden (blz. 3).

Plaatselijke aanvallen hebben plaats in Rusland, doch beide partijen ondervinden de hinder van smeltende sneeuw. Het schijnt, dat de Duitse meerderheid in de lucht volkomen gebroken is (blz. 3).

Kop door den Censor geschrapt.

In een half kolommetje text viel de redactie van de „Beurs en Nieuwsberichten" ons blad gisteravond aan. Zij deelt mede, dat zij twee verbazingen medemaakte. Wij zijn al blijde, dat het geen twee verbijsteringen waren, want anders zouden waarschijnlijk de gevolgen nog merkbaarder geweest zijn dan zij gisteren al waren. Immers de conclusie van het gehele stukje wordt neergepend in het volgende fraais: „Wij zijn van mening, dat het gehele Amigoe-geschrijf niets anders inhoudt dan een poging om een redactioneel verzuim, bestaande in het niet aanwezig zijn bij een belangrijke rechtzaak, goed te praten."

Nu verbaasde „Beurs en Nieuwsberichten", wij willen ons verzuim niet goed praten. Integendeel, wij bekennen ruiterlijk, dat wij niet vermoedden, dat deze zaak zó **belangrijk** zou worden, dat de Beurs-editie van die dag een zodanige sensatie zou inhouden, dat mogelijke verloren winst wellicht kon worden hernomen. Trouwens, wij waren hierbij in zeer goed gezelschap, zelfs de leden van de rechterlijke macht wisten niets van de **langwekkendheid** dezer zitting af, behalve een enkele, die reeds bij voorbaat ingelicht was, doch wijselijk zijn mond hield. Slechts enkele kameraden van de beklaagden en een redacteur van de „Beurs" waren aanwezig en deze laatste wekte door zijn zitten op de perstribune de verbazing van de leden van de krijgsraad op. En **hij** was het, die kon zeggen, dat de zitting zo belangwekkend zou worden. Waren des heren Beurs-redacteurs neusorganen, dan zó ontwikkeld, dat hij hier kopij rook, waar zelfs experts niets vermoedden? Of zijn de neusorganen van andere zijden geprikkeld? Heeft misschien Advocaat Papier bijgedragen tot het onderkennen van deze kopij?

Heeft Advocaat Papier soms om de glorie van zijn naam en om een cliënt te helpen deze tip gegeven? Advocaat Papier moet toch geweten hebben welk een sensatie hij ontketenen zou. In plaats van de overheid bijtijds in te lichten over de vormen, die dit proces kon aannemen, **en de overheid een tip te geven,** koos Advocaat Papier de weg der verrassing en zorgde tevens, dat de verrassing voldoende ruchtbaar werd. Nieuwe lauweren werden gehecht aan de advocatenkroon.

En indien advocaat Papier meende ruchtbaarheid te moeten geven aan deze zaak, waarom waarschuwde hij dan de gehele pers niet? Waarom bevoordeelde hij één courant? Heeft advocaat Papier op zijn persconferentie ter uiteenzetting van de „Landsverordening houdende regelen nopens de burgerrechtelijke aanspraken ten gevolge van ongevallen met of door motorrijtuigen" ook slechts één courant uitgenodigd? Of deed hij toen niet zijn uiterste best om de gehele pers zoveel mogelijk „ter wille" te zijn?

Zo advocaat Papier der Beurs een tip gegeven heeft, dan is zijn houding zeer bevreemdend. Was het immers alléén om de glorie van zijn naam, dan zou men verwachten, dat hij de gehele pers waarschuwde. Wellicht echter kwamen hier twee belangen in het spel, het hiervóór genoemde en het andere, het welzijn van de Beurs, die wel een biezonder primeur nodig had. De activiteit van de Beurs zal wel niet alleen zijn ingegeven door ijver om de „wan"-toestanden op Aruba te bestrijden.

Hoe het zij, wij hadden deze primeur niet en volkomen begrijpelijk. Wij hebben de Beurs daarom echter ook niet geblameerd.

Wij hebben inderdaad het verslag van de Beurs overgenomen en wel met bronvermelding, alhoewel dat niet nodig was, aangezien de Amigoe-lezers deze vreemde eend in de bijt wel zouden onderkend hebben. En het doen ons inderdaad pleizier, dat de Beurs verbaasd was over de eer, die wij haar bewezen.

De verbaasde redacteur van de Beurs noemt ons *inconsequent*, omdat wij zijn stuk overnamen en er tevens op wezen, hoe onverstandig het is, zelfs „objectieve" verslagen waarin leugens voorkomen van beklaagden, te publiceren zonder dat dit laatste vermeld wordt, althans wanneer het onze zo goed aangeschreven weermacht betreft, die door zulk een „verslag" in een kwaad daglicht gesteld wordt. Heeft de Beurs op deze wijze niet het respect voor onze weermacht bij ons volk en in de gehele wereld niet in hevige mate ondermijnd? Is hiermede onzen opperbevelhebber, wien deze zaak in hoogste instantie aangaat, niet een klap in het aangezicht gegeven?

Eens werd in de Amigoe een bericht geschrapt, waarin stond, dat twee schutters op het Brionplein onder het spelen van het Volkslied niet in de houding gingen staan, omdat dit het respect voor onze weermacht zou schaden.

Nu wordt een reeks gruwelen toegelaten, die Curaçao's naam bekladden.

De reden van onze zogenaamde inconsequentie is echter nogal duidelijk. Door de geweldige ijver, waarmede de Beurs dit stuk verspreidde, waren deze **militaire** zaken al lang bekend daar, waar de censuur steeds getracht heeft ze geheim voor te houden. Het doel van de censuur op militaire zaken was dus allang voorbijgestreefd. Dit was niet geschied door de **openbare** terechtzitting, want het povere aantal mensen, dat daar aanwezig was, zou de eigenlijke bevolking bijna niet beroerd hebben. Trouwens, de beslissing van den rechter over het openbaar houden van deze zitting impliceert toch niet ipso facto, dat dan de gehele koers van de censuur wordt omgegooid. Toen het C.S.M.-conflict, dat honderden mensen zelf medemaakten, daar was, moest dit verzwegen worden, omdat het anders „de gemoederen zou opzwepen". Nu een **openbare** terechtzitting, door slechts een zeer klein aantal mensen bijgewoond, militaire „wan"-toestanden openbaart, wordt hieraan zeer grote ruchtbaarheid gegeven. Is dit om de gemoederen te bedaren? Vindt dit opzwepen van deze zaak misschien zijn reden in het feit, dat advocaat Papier de zaak behandelde? Of was men anders bang, dat bij voldoende onbekendheid, de overheid niet in zou grijpen? De gehele publicatie van deze zaak wordt nog vreemder, wanneer achteraf blijkt, dat het zg. objectieve verslag van de Beurs **(gezien het vetdrukken van enige passages)** wemelt, zoals ons werd medegedeeld van leugens. Niet natuurlijk van den verslaggever, maar van de beklaagden.

Om terug te komen op het punt onzer

publicatie van het verslag in de Beurs willen wij hierbij op merken, dat dit niet inconsequent was, omdat het feit, dat de inconsequentie maken zou, weggevallen was door de publicatie van de Beurs. **Zij had de reden, waarom publicatie niet gewenst was, weggenomen.** Derhalve meenden wij het met zoveel geestdrift geschreven verslag onzen lezers niet te moeten onthouden. Bovendien voegden wij er een commentaar aan toe, dat de Beurs verbaasde en onze lezers wees op de grilligheid van de censuur, die een openbare terechtzitting met wellicht 15 mensen altijd voor objectieve publicatie vrij geeft, ook al neemt deze zitting vormen aan, die niet verwacht werden en een conflict, dat de gehele wereld beroerde, wil doodgezwegen hebben.

De Beurs schrijft over de „onverantwoordelijke" taal, waartegen de censuur zeer terecht onze Curaçaose bevolking wenst te beschermen. Hoe weet de Beurs, dat door de censuur in ons blad „onverantwoordelijke" taal geschrapt wordt? Heeft de Beurs soms inzage van deze geschrapte stukken?

[Deze lasterlijke verdachtmaking aan het adres van den censor is van zulk allooi dat zij **niet** wordt geschrapt. — Censor].

Als verdachtmakingen worden geschrapt dan had allereerst de verdachtmaking in de Beurs geschrapt moeten worden. — Red. Amigoe.

Zo dit zij, dan schaadt deze uitlating niet ons, die weten, dat de Beurs het oordeel des onderscheids niet heeft, maar schaadt het de censuur, in casu den censor, die door de Beurs zulk een goed gezelschap genoemd wordt.

Het doet vreemd aan, dat de Beurs een censuur verdedigt en nodig oordeelt, om „onverantwoordelijke" taal tegen te gaan. De Beurs zal het wel met ons eens zijn, dat het begrip „onverantwoordelijke" een zeer handig begrip is voor slimme, en een zeer gevaarlijk begrip voor domme mensen.

Al met al mag de censuur blijde wezen, dat zij nog verdedigd wordt. Wat dat betreft, scharen wij ons aan de zijde van den schrijver, die het volgende neerpende in het A.I.D.:

„Hoewel censuur in het algemeen in tijd van oorlog een noodzakelijkheid moge zijn, is de censuur, waar wij mede te maken krijgen, altijd irriterend, grillig, bespottelijk, kwaadaardig, schadelijk, kinderachtig, politiek, drastisch, idioot, chaotisch, partijdig, destructief, onridderlijk, onzinnig, ongelofelijk, schandelijk, afschuwelijk, stom, onintelligent, onredelijk, onzakelijk, onlogisch, onbezonnen, onhebbelijk, incompetent, ontoelaatbaar, onnodig scherp, on-Amerikaans, anti-Engels, pro-Duits, bijna misdadig en een ramp voor de belangen des lands."

Naar wij menen te weten, heeft de Curaçaose censor geen Benjamincomplex en zal deze loftuiting van de Beurs hem wel niet op „onverantwoordelijke" wijze beïnvloeden.

* * *

Nu wij het toch over de censuur hebben, is dit een welkome gelegenheid ook even stil te staan bij het geschrapte stukje op blz. 4 van de Amigoe van jl. Woensdag.

Als motief werd ons toen opgegeven, dat het hier een geheim document betrof. Zo wij hier zouden schrijven, wat er in het geschrapte berichtstond, zou de censor deze passage er zeker uithalen. Wij kunnen evenwel verklaren, dat er iets stond, dat ieder enigszins ingelicht persoon op Curaçao sedert Maandagavond weet.

Men verweet ons gebruik te maken van het feit, dat een ambtenaar zijn mond voorbij had gepraat. Wij hadden het bericht niet van een ambtenaar. Zulke kanalen gebruiken wij niet.

Wij hadden het bericht **uit de stad, waar ieder erover sprak.** Bij contrôle bleek het juist te zijn. Wij maken geen gebruik van ambtenaren, die hun mond voorbij praten. Wij zouden anders dagwerk hebben, want in eerste instantie moet ons bericht inderdaad van iemand gekomen zijn, die zijn mond voorbij gepraat heeft. Zoals het echter steeds op Curaçao gaat, in enkele uren weet de stad het. Een aardig voorbeeld: op 19 Maart, toen de Amigoe verboden werd, werd de Redactie een klein uur vóór zij iets van het verbod te horen kreeg, opgebeld van een veraf gelegen plantage. Men vroeg, of het waar was, dat de Amigoe voor twee dagen geschorst was. Wij zeiden „neen". Nog geen uur later hadden wij echter het verbod thuis. Dat was óók weer zo'n lek. En zulke lekken zijn er méér. Moet het daarom ons verweten worden, **als onze overheid niet eens de macht heeft om geheimen te bewaren in eigen kring?**

En wat de publicatie van het reeds sedert Maandagavond bekende feit betreft, zij slechts herinnert aan een alleraardigst artikel in „Time" van deze week. Daarin wordt het verhaal gedaan van de U.S.A.-censuur, die het bericht, dat een schip gezonken was, 35 dagen vasthield om het den vijand niet te laten weten. Zeer raak merkt „Time" op, dat dit 34 dagen te lang was, want dat binnen 24 uur Japanse vliegtuigen boven het zinkende schip vlogen en aan Tokio mededeelden, wáár het was, nl. op de zeebodem.

Ditzelfde geldt voor onze geheimhouders, onze overheid, voor wie de censuur maar een al te welkome instantie is, om te bemoeien zich met dingen, waarmede een overheid zich nu juist niet te bemoeien heeft in een land, dat in zijn Staatsregeling iets heeft staan over vrijheid van drukpers, en dat zich democratisch noemt, maar totalitaire middelen toepast. Ook voor dit laatste heeft men al een schone uitvlucht gevonden. De Indische P.G. heeft bij een interview verklaard, dat...... zelfs in de democratische landen wel eens middelen van de totalitaire staten kunnen worden toegepast. Als men echter zo redeneert, kan men ook op grond van de geroemde Staat van Beleg wel de gehele democratie opheffen en zeggen, dat een tijdelijke dictatuur is ingesteld. Enfin, zijn wij hier in Curaçao feitelijk zo ver daar vandaan?

Nederland.

HET BESTAAN VAN CURAÇAO EN SURINAME STAAT OP HET SPEL.

De Staten van Suriname kozen als hun nieuwen voorzitter **Dr. Del Prado**, die in zijn inaugurele rede de nadruk legde op de noodzakelijkheid van grotere samenwerking tussen Curaçao en Suriname. „Zulk een samenwerking", zo zeide Dr. Del Prado met nadruk, „is essentieel niet slechts voor de oplossing onzer gezamenlijke positie in de oorlog, om deze te versterken en om elkaar bij te staan bij elkaars oorlogsactiviteit. Het bestaan zowel van Suriname als van Curaçao staat op het spel. Bovendien zal deze samenwerking een demonstratie zijn van het recht van het Nederlandse Rijk op een vrij bestaan."

Dr. Del Prado sprak als zijn overtuiging uit, dat de Staten van Suriname deel zullen willen nemen aan deze samenwerking en in het gezamenlijke oorlogswerk geestdriftig en voortvarend."

TWEE VOLKEN HECHT AANEENGESMEED.

Mr. Van Hoogstraten de voorzitter van de Commissie, die in Australië de Nederlands-Indische aangelegenheden behartigt, verklaarde gisteren: „Australië en Nederlands-Indië staan te zamen bij de geboorte van een nieuwe wereld rond de Stille Oceaan en na de oorlog zullen geen twee volken dichter bijeen staan dan het Australische en Nederlands-Indische volk.

En de nieuwe Nederlandse gezant in Australië, baron van Aerssen legde in een korte toespraak eveneens de nadruk op deze vereniging van beide landen en op de samenwerking van Australië, de Verenigde Staten en Nederlands Indië om de Japanners terug te drijven.

VAN MOOK OVER INDIË.

Dr. Hubertus J. van Mook is te San Francisco gisteren met dertien hoge ambtenaren uit Australië aangekomen. Hij zeide: „Ik ben het eens met de publieke opinie, die generaal MacArthurs benoeming tot opperbevelhebber in het Zuidwestelijke deel van de Stille Oceaan toejuicht. Dit is een uiterst gelukkige oplossing van het probleem van de eenheid van het commando. Ik had de gelegenheid in Australië met Mac Arthur in contact te treden en ik ben er zeker van dat hij zich niet door defensieve overwegingen laat leiden. Hij maakte een diepe indruk op mij. In Australië is onze marine- en militaire staf gevestigd onder commando van Schout-bij-Nacht Coster. Op generaal MacArthurs verzoek is een Nederlandse officier aan zijn staf toegevoegd. Verschillende delen van onze krijgsmacht zijn en word gereorganiseerd, teneinde de strijd voort te tzetten; sommige zijn reeds ingedeeld bij de actieve geallieerde strijdkrachten.

Ik ben ervan overtuigd, dat nog belangrijke delen van Nederlands Indië niet in handen van de Japanners zijn gevallen en dat daar het Nederlands gezagsapparaat nog onverminderd functioneert. Maar wij krijgen weinig nieuws uit Indië" (San Francisco, G.P.D. 17.4).

6 NEDERLANDSE DUIKBOTEN IN GEALLIEERDE HAVENS.

Onthuld wordt, dat 6 Nederlandse duikboten, waarvan één Soerabaia niet verliet dan pas toen de Japanners de stad binnen trokken, van Java zijn gereisd naar bevriende havens. Gedurende de 4 dagen, dat de bemanning van de laatste duikboot te Soerabaia verbleef om op hoge Nederlandse marineautoriteiten te wachten, hoorde men hevige ontploffingen, terwijl afbraakploegen ammunitie-opslagplaatsen, torpedomagazijnen en olietanks vernietigden.

Eén nacht na het vertrek uit Java werd de duikboot ontdekt door het zoeklicht van een vijandelijke torpedojager, die 4 mijl ver was. De duikboot kon echter op tijd duiken om aan de diepzeebommen te ontkomen (Een Australische haven, (AP) 16.4).

OPSTOOTJES IN SCHEVENINGEN.

Iemand, die in Engeland arriveerde, deelde aan Aneta mede, dat anti-nazie opstootjes, sabotage van de Duitse productie en het transport alsmede weerstand tegen de ransoenering van de nazies, in Nederland toenemen en dat een gevecht uitbrak in de badplaats Scheveningen nabij Den Haag toen nazie-stormtroepers een parade wilden houden over de voornaamste boulevard. Het gevecht vond plaats voor de Sociëteit „De Witte". Een lid van de Club schreeuwde beledigingen aan het adres van de nazies door het raam en de paraderende troepen poogden het huis te bestormen om hem te arresteren. De voorbijgangers voegden zich bij de personen, die het gebouw verdedigden en een groot gevecht ontstond.

Het einde van het liedje was, dat de Duitse autoriteiten het gebouw confisqueerden. De berichtgever vertelde, dat de Nederlandse campagne van „ga langzaam" onbeteugeld voortduurt (Londen, (AP) 16.4).

IN HET CONCENTRATIE-KAMP „GESTORVEN".

Vernomen wordt, dat luitenant ter Zee derde klasse **G. M. van Rossem** op 26-jarige leeftijd in het Duitse concentratie-kamp Sachsenhausen is overleden. Enige maanden geleden hadden de Duitsers hem in Nederland gearresteerd.

EEN SPECIAAL NEDERLANDS KAMP.

Een speciaal kamp voor Nederlanders is door de Zwitserse regering gesticht teneinde tijdelijke huisvesting te verlenen aan het steeds toenemende getal Nederlanders die uit bezet Nederland zijn gevlucht.

Z. EXC. PROF. KIELSTRA SPREEKT.

De Gouvernementspersdienst ontving de rede, waarmede de Gouverneur van Suriname de zitting van de Staten van Suriname heeft geopend. Voorlopig worde hieraan ontleend, dat de Gouverneur zeide, dat de werkelijke oorlog de Nederlandse gebiedsdelen op het Westelijk halfrond heeft bereikt. Nu Curaçao reeds vijandelijke aanvallen heeft gehad: „grote verantwoordelijkheid ligt op ons als overblijvend vrij deel van het Nederlandse Imperium. Wij moeten deze vrijheid met alle kracht en al onze middelen verdedigen."

De Gouverneur gaf een uitvoerige uiteenzetting van de financiële en economische toestand in Suriname, wees er op, dat deze gunstig is, doch dat de afhankelijkheid van een grote industrie (bauxiet) een ernstig verschijnsel is.

VLUCHT IN DE MEESTERWERKEN.

Op de 27 Januari gehouden kunstveiling bij Van Marle en Bignell te 's Gravenhage werden voor werken van David Teniers zeer hoge prijzen besteed. Zijn allegorische voorstellingen van de Herfst en de Winter die gecombineerd werden verkocht, brachten samen *f* 28.000 op.

Het fraaie landschap van Lucas van Uden dat door Teniers met figuren was gestoffeerd, vond voor *f* 4600 een nieuwen eigenaar.

Voor de Franse meesters waren de prijzen naar verhouding niet zo hoog. De beide werken van Nattier, welken meester men maar zelden ontmoet, werden, hoewel het dames- en herenportret zeker geen pendanten vormden, eveneens gecombineerd verkocht voor, *f* 116.000.

BENOEMINGEN BIJ PERSGILDE.

Bij het Persgilde van de Nederlandse Cultuurkamer zijn benoemd; tot gildeleider Max Blokzijl, te Wassenaar; tot plv. gildeleider Mr. J. Huyts te Rotterdam; tot leider van de vakgroep „De Nederlandse Dagbladpers" C. E. W. Krediet, te 's Gravenhage; tot leider van de vakgroep „De Provinciale en Periodieke Pers" H. J. Kerkmeester, te Bussum; tot bestuurder van de vakgroep „De Nederlandse Dagbladpers" A. J. van Dijk te Amsterdam en tot bestuurder van de vakgroep „De Provinciale en Periodieke Pers" J. van Nes, te Utrecht. Als leider, resp. bestuurder van de vakgroep „Het verbond van Nederlandse journalisten" treden op: P. J. van Megchelen, algemeen voorzitter en J. Learbuch, zakelijk leider van dat verbond, beiden te 's Gravenhage.

NEDERLANDSE RECHTSPRAAK.

Op het ogenblik staan de Nederlanse officieren **Kruithof** en **Boom** terecht voor het Duitse Gerechtshof in Den Haag wegens het doodschieten van Anton Musserts broeder, die gedurende de invasie militair Commandant van Dordrecht was (Londen, G.P.D. 17.4).

EEN EI — GEEN EI.

Men herinnert zich dat het een aardige Nederlandse gewoonte was, het eerste kievitsei aan de Koningin aan te bieden. Daar adspirant-caesar Mussert „Koninklijke" neigingen heeft, was men bang dat dit eerste ei dit jaar naar hem zou gaan als een gespikkeld symbool van 's kleinen leiders adspiraties.

Daarom heeft een Friese poelier het eerste kievitsei voor honderd gulden gekocht teneinde Anton Mussert het nakijken te geven.

GRAPJE.

Men weet dat er in Nederland een „Deutse Zeitung" fuer die Niederlande verschijnt, de nieuwe Rotterdamse courant die onder leiding van den oudcommunist Mr. Joh. Huyts staat en de voornaamste spreekbuis der nazies is geworden, wordt in de volksmond nu de „Huytse Zeitung f. d. Niederlande genoemd.........

CURACAO.

APOSTOLISCH VICARIUS TERUG.

Hedenmorgen keerde Z.H.E. de Apostolisch Vicarius vergezeld van Zijn secretaris Pater Irenaeus de Bruyn O.P. per vliegtuig uit Aruba terug.

Pater Willibrordus Brada O.P. verwelkomde Zijne Hoogwaardige Excellentie op de vlieghaven. Hierna begaf zich het hoge gezelschap in een automobiel naar het Vicariaatshuis te Willemstad.

PRINSELIJK PAAR EN CURAÇAO.

Het Amigoe-artikel van gisteren blijkt overal instemming te hebben gevonden. Velen hebben ons hun adhaesie betuigd. Ook Aneta heeft er blijkbaar interesse voor gehad, want hedenmorgen werd het Amigoe-artikel reeds door de Nederlandse uitzending van Londen vermeld.

AMERIKAANS SOLDAAT VALT BURGER AAN.

Gisteravond omstreeks 21 uur kwam de Heer W. thuis in zijn woning in de Penstraat. Voor het huis stond midden op de weg een auto, waarbij drie Noordamerikaanse soldaten stonden. Een buurmeisje van W. kwam direct op hem toe en zeide wat zenuwachtig, dat de soldaten dronken waren. De soldaten, vermoedelijk in de veronderstelling, dat er een rivaal op de kust was, grepen W. aan, sloegen hem en takelden hem zo toe, dat W. het hemd in flarden getrokken werd, een nagel afgetrapt werd enz.

Een vriend van W., die nog in de auto was blijven zitten, zette het voertuig aan en gelukkig wist W. hierin te belanden, zodat men zich uit de voet maakte.

W., ontdaan, vertelde ons vanmorgen, dat men hem anders vermoord zou hebben, daar er met de verduistering geen hand voor ogen te zien is. Op een nabijzijnde politiepost werd hulp gevraagd, en nadat ook daar weer enkele verwikkelingen hadden plaats gevonden, is een MP-ploeg aangevraagd. Eindelijk is er door tussenkomst van een Hogere een eind gekomen.

Reeds eerder hebben wij ervoor gewaarschuwd, dat Willemstad gedurende de verduistering aan een rovershol gelijk is. Voor meisjes en vrouwen is het helemaal geen doen meer om uit te gaan, niet alleen als gevolg van molesteringen door de Amerikanen, maar ook soms door mensen van hier. Aan de publieke rijweg ziet men op straat onzedelijkheid bedrijven. Verschillende malen zijn reeds overvallen gerapporteerd en nog steeds blijkt er veel te weinig politie op straat te zijn.

PIET BOONSTRA VERTREKT.

Dinsdag as. zal de heer P. Boonstra, vertegenwoordiger te New York van de Centrale van Koopvaardij-officieren, Curaçao weder verlaten.

De Heer P. Boonstra was van New York uitgekomen om in het C.S.M.-conflict te bemiddelen. Een der resultaten van zijn komst is de oprichting van de C.K.O., afdeling Curaçao.

VERDUISTERING.

Hedenavond begint de verduistering om 18.17 uur. Zij eindigt morgenochtend om 6.02 uur.

Van de Fronten.

DUITS OFFENSIEF IN RUSLAND NIET VOOR JUNI.

Exchange Telegraph meldt uit Stockholm, dat Duitse nieuwsbladen hun lezers mededelen, dat het nazie-offensief aan het Russisch front niet zal aanvangen vóór Juni. De bladen doen een beroep op het publiek om geduld en vertrouwen te hebben in het militaire commando. De berichten zeggen, dat volgens de Duitse versie de modder aan het Zuidelijke front alle operaties belet, doch dat er enige activiteit in het Noorden is waar de vorst de grond nog niet verlaten heeft (Londen, (AP) 16.4).

NOORS SCHIP BRENGT DUIKBOOT TOT ZINKEN.

Berichten over een zeegevecht, waarbij het Noorse vrachtschip „Baalbek" een duikboot tot zinken bracht, werden in Rio de Janeiro ontvangen. Het gevecht zou hebben plaats gehad nabij de Noordoostelijke kust. Gemeld wordt, dat de „Baalbek" beschadigd werd, doch drijvende bleef. Vernomen wordt, dat 34 schipbreukelingen van een olietanker, welke werd geïdentificeerd als de „Ben Bush" of de „Ben Brush", de kust bereikten na de torpedering van hun schip op Zondag ten Noorden van Natal (Rio de Janeiro, (AP) 16.4).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN WASHINGTON.

Het communiqué van het Noordamerikaanse Departement van Oorlog, gebaseerd op berichten, die tot 17 uur E.W.T. ontvangen werden, luidt als volgt:

De Philippijnen: Vijandelijke troepen landden hedenmorgen op het eiland Panay op punten nabij Iloilo en Capiz. De Japanners kwamen aan land van 8 transportschepen, beschermd door het vuur van oorlogsschepen en aanvallen van vijandelijke vliegtuigen. Onze strijdkrachten op Panay zijn in contact met den vijand, doch biezonderheden omtrent de gevechten zijn thans niet beschikbaar. De Japanse luchtaanval op Corregidor worden voortgezet. Een vijandelijke bommenwerper werd door ons afweervuur getroffen. Hij verwijderde zich ogenblikkelijk uit de formatie en toen hij voor het laatst werd waargenomen, verloor hij snel aan hoogte. Onze grote kanonnen bestookten de batterijen op Bataan en Cavite, hetgeen een opmerkelijke vermindering van het vijandelijke artillerievuur ten gevolge had gedurende de laatste 30 uur. Agressieve patrouille-acties worden gemeld nabij Moncaya, Zamboanga en Digos op Mindanao, waardoor grote vijandelijke verliezen werden veroorzaakt. Er is niets te vermelden van andere gebieden" (Washington, (AP) 16.4).

NADERE BIEZONDERHEDEN OVER DE LUCHTAANVAL OP DE PHILIPPIJNEN.

C. Yates McDaniel seint van het Noordamerikaanse Hoofdkwartier in Australië:

Een jubeltoon galmde door Australië voor de opzienbarende slag van de Noordamerikaanse luchtmacht naar de Japanse bases in de Philippijnen. Men voelt, dat het slechts een voorproefje is van nog zwaardere slagen, die het getij tegen den vijand zullen doen keren in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan. Het gewicht van de aanvallen werd te kennen gegeven door de onthulling, dat 110 ton aan bommen werden geworpen op Japanse soldaten, schepen, vliegtuigen en installaties in de Philippijnen. De aanvallen namen twee dagen in beslag, waarbij de aanvallers een geheim vliegveld op de eilanden voor landingsterrein gebruikten. Zelfs op de lange vlucht naar huis stelden de Noordamerikaanse vliegers hun 13 bommenwerpers ter beschikking van het belangrijke doel om 44 passagiers te vervoeren. Dit waren 10 bemanningsleden van een vliegtuig, dat vernield werd en 34 manschappen van het leger en burgers, alsmede enkele vliegers.

De meesten der passagiers, die in de Philippijnen werden opgepikt, waren officieren van het Noordamerikaanse luchtcorps. Onder hen bevond zich de beroemde Filipino vlieger Kapitein Jesus Villamor, die het „Distinguished Service Cross" won voor zijn verrichtingen ter verdediging van zijn land.

Onder de anderen bevonden zich de Chinese Luitenant Kolonel Chi Wang, die liaison-officier was met de strijdkrachten op Bataan, 2 verslaggevers, Nat Floyd van de „Manila Bulletin" en „New York Times" en Frank Hewlett van de „United Press". Bovendien werden hier bombardiers, navigators en onder-officieren gebracht.

De aanval was de eerste stap in MacArthurs beloofde campagne om de Japanners uit de Philippijnen te verdrijven of te sterven, terwijl dit geprobeerd werd.

Hoewel de aanval te laat kwam om Bataan te redden, heeft hij getoond, dat de Philippijnen nog niet verloren zijn. Wederom werd er de nadruk op gelegd, dat, indien de Noordamerikaanse luchtmacht voldoende materiaal ontving, nog meer vernielende slagen aan de Japanners zouden kunnen worden toegebracht.

Eveneens werd op ironische wijze de nadruk gelegd op de noodzaak, dat de Noordamerikaanse materialen snel naar de oorlogsfronten moeten worden gezonden, aangezien de B-25's, die gebruikt werden, oorspronkelijk het eigendom waren van de Nederlands Oost Indische Regering, die hen kocht en hen betaalde met het doel hen te gebruiken bij de verdediging van Java.

Brigadier Generaal Ralph Royce, de vrijwillige leider van het eskader, welks vliegtuigen een afstand van 4000 mijl aflegden om hun verspreide Philippijnse objecten te bereiken en terug te keren, noemde Birma de vitale plek om te slaan naar de Japanners. Hij was van mening, dat, indien de Verenigde Landen in staat zijn voldoende vliegtuigen te krijgen op de Birmaanse bases en over China heen te slaan, zij het Japanse spoor in Zuidelijke richting van de Philippijnen uit zouden kunnen doorsnijden met lange-afstand-bommenwerpers.

Royce zeide, dat de mannen, die noodzakelijkerwijs moesten worden achtergelaten, een beter moreel dan ooit hadden, omdat hun voedselvoorraden waren aangevuld.

Hij zeide, dat, toen de vliegtuigen Zondagavond terugkeerden op hun verborgen verzamelplaats aan het eind van de eerste dag, „wij de gehele nacht aan hen werkten om hen voor de volgende morgen weer bruikbaar te maken". Hij onthulde, dat een vliegtuig enig pech had, doch helemaal naar huis vloog op 3 motoren. Hij verklaarde, dat de bommenwerper, die verloren ging, zich op de grond bevond met motor-stoornis. De vijandelijke bommenwerpers kwamen Zondagavond vijf maal overvliegen en op Maandag nog acht maal, doch plaatsten slechts één voltreffer op de bommenwerper, die in vlammen uitbarstte.

Royce zeide, dat zij strijdkrachten een geheime luchtbasis gebruikten en een oud afgedankt toestel met een nieuwe camouflage op een open plaats neerzetten als een krijgslist. Hij zeide, dat de Japanners misleid werden en het vliegtuig de gehele dag door bleven bombarderen, doch de geheime basis niet konden vinden.

Royce vertelde, dat de bommenwerpers Australië Zaterdag om 1 uur in de ochtend verlieten, verder opnieuw benzine innamen en opstegen onder dekking van Amerikaanse gevechtsvliegtuigen. Vervolgens werd regelrecht naar de Philippijnen gevlogen. „Wij bereikten onze basis in de Philippijnen Zaterdag toen het reeds donker was en bereidden ons voor op onze zending. Al die dagen sliep elkeen onder de vliegtuigen. De vliegtuigen deden op Zondag aanvallen".

Royce zeide, dat hij op Maandag zijn bommenwerpers zond om troepen-concentraties, luchthavens, installaties en de haven van Davao aan te vallen in samenwerking met een Noordamerikaanse infanterie-aanval in dat gebied. Wederom werden Davao en Cebu op Maandagavond aangevallen.

Royce deelde mede, dat de Noordamerikanen nog gevechtsvliegtuigen hebben in de Philippijnen. Enkele gevechtsvliegtuigen werden gebruikt in de nabijheid van waar de bommenwerpers hun basis hadden. Hij zeide: „Elke keer, dat er volgens de berichten Japanners kwamen, werden gevechtsvliegtuigen omhoog gezonden. Wij schoten 2 van hen neer."

De vlucht werd voltooid zonder verliezen aan manschappen of materiaal met uitzondering van de B-17, die verloren ging (Het Noordamerikaanse Hoofdkwartier in Australië, (AP) 16.4).

ZUID-AMERIKA.

BRAZILIAANS BLAD WIL FRANS GUYANA BEZETTEN.

Het Braziliaanse ochtendblad „Correiro da Manha" drong in een hoofdartikel aan op de bezetting van Frans Guyana door de Amerikaanse landen „als het enig middel om de Duitse agressie van onze Noordelijke grenzen af te houden." Dit zeide het blad bij het bespreken van de nieuwe houding van Vichy.

Het blad zeide: „De houding van de Vichy-Regering ten opzichte van de nieuwe eisen van Hitler voor Amerika en speciaal voor Brazilië van het grootste belang. De Franse koloniën in Amerika zijn bestemd als operatie-bases voor de asstrijdkrachten. In verscheidene Amerikaanse Republieken heerst de achterdocht, dat de Duitse duikboten, welke in de Caraïbische Zee opereren, voorraden vinden in Franse havens".

Hieraan voegt het artikel toe, dat het uitkiezen van de nieuwe Franse Ministers op aanwijzing van Berlijn te kennen geeft, dat „binnen enkele dagen de Duitsers voet zullen zetten in Frans Guyana, dat terecht als een van Brazilië's meest trefbare flanken wordt beschouwd. Er is slechts één middel om een Duitse agressie verwijderd te houden van onze Noordelijke grenzen: de bezetting onder de voorwaarden, die plechtig zijn overeengekomen door 21 Amerikaanse landen. Ook is het nodig het hoofd te bieden aan de bedreiging, die voor Brazilië ontstaat, ingeval de Duitsers de macht over Dakar krijgen".

Vernomen wordt, dat de problemen betreffende Frans Guyana zijn besproken tussen de Braziliaanse en Noordamerikaanse autoriteiten, doch dat geen officieel commentaar zal worden gegeven (Rio de Janeiro, (AP) 16.4).

TALRIJKE ARRESTATIES IN BRAZILIË.

Talrijke arrestaties van Duitse agenten worden gemeld over het gehele Zuidelijke gebied van Brazilië en de autoriteiten verboden het pro-as namiddagblad „A Platia" te Sao Paulo, terwijl men voortging de elementen van de as op te ruimen.

Het Pers- en Propaganda Departement onthulde, dat „A Platia" „voortging neigingen te vertonen, die duidelijk ten gunste zijn van de as."

In de Zuidelijke Staten van Parana en Santa Catarina werden Duitse en Oostenrijkse spionnage-agenten gearresteerd, terwijl de staatspolitie nog 22 ton aan propaganda-materiaal van de nazies in beslag nam. Onder deze gearresteerden bevonden zich de Protestantse dominee George Bobbach, die actief aan de spionnage zou deel nemen en de Oostenrijkse doctor Frederick Numann, die volgens de registers van het Duitse Consulaat belast was met een program van het Duitse Ministerie van Buitenlandse Zaken in Brazilië voor het lichamelijk onderzoek van hen, die beschikbaar zijn voor dienst in het Duitse leger.

Het in de namiddag verschijnende blad „Oglobo" meldde in een bericht uit Belem, dat morgen in de Staat Para een besluit zal worden getekend, waarbij alle concessies aan Japanners in het gebied van de Amazone worden ingetrokken. De Japanners genoten de feitelijke autonomie over 6 millioen acres aan beide zijden van de rivier Amazone in het gebied, waar een speciale Noordamerikaanse missie thans arbeidt met Brazilianen in een poging de productie van ruwe rubber op te voeren (Rio de Janeiro, (AP) 16.4).

WERELDNIEUWS.

BRITS INDIË WORDT ZICH BEWUST VAN HET GEVAAR.

Preston Grover seint uit New Delhi:

Terwijl de Japanse oorlogsschepen de wateren doorploegen langs een groot deel van de kustlijn, staat Indië langzaam op uit de lange jaren van een diepe slaap en komt tot de erkenning, dat men zich in de oorlogszone bevindt. Pas aangekomen van de Egyptische grens, waar de oorlog zich meer heeft doen voelen, vond ik New Delhi meer nieuwsgierig dan verontrust over het feit, dat de Japanse vloot langs de Oostelijke kust was getrokken, verschillende Britse en Noordamerikaanse koopvaardijschepen tot zinken had gebracht en vliegtuigen in verwoede doch kostbare aanvallen had gezonden boven Ceylon.

Als voorspel van de moeilijke dagen, die voor de boeg liggen, kwamen er berichten binnen, volgens welke duikboten verschenen waren ten Zuiden en Zuid-Westen van Ceylon. Met schepen ten Westen, Zuiden en Oosten van Brits Indië en Japanse troepen, die steeds dieper Birma binnen trekken, erkende New Delhi gisteravond de oorlog officieel door voor het eerst te verduisteren. Het was slechts een oefening, welke hedenavond en morgenavond herhaald zal worden.

Het was een doeltreffende verduistering, niettegenstaande het feit, dat vele ramen in de namiddag door een hagelstorm waren afgerukt. Hagelstenen van een halve duim ontbladerden de bomen en sloegen grote bulten om het beroemde gebochelde vee van Brits Indië.

Calcutta aan de Oostkust heeft een grote drukte door de vluchtelingen uit Birma. Een waarnemer rapporteerde, dat 70.000 personen reeds door de stad getrokken waren en Calcutta zelf draagt nog bij aan de vlucht naar het Westen, terwijl de Japanners de toegangswegen naar de stad bedreigen. Niettegenstaande de toenemende bedreiging van de Japanse aanval, blijven de pogingen om een grote mate van Indo-Britse samenwerking teweeg te brengen nog zonder biezondere resultaten. Slechts de meest geringe mogelijkheid wordt er gezien, dat Groot Britannië nog verdere concessies zal doen na de verwerping van Cripps' voorstellen voor een Dominion. Toch snelde de Congresleider Pandit Jawaharlal Nehru naar Calcutta in een poging de leden te inspireren een oppositie te vormen tegen de Japanners. Hij poogt tenminste een deel van de weerstand tegen een invasie op te wekken, welke volgens verklaring van de leiders van ganser harte zou worden geboden, indien een overeenkomst met Groot Britannië was bereikt (New Delhi, (AP) 16.4).

ARUBA.

TELEGRAMMEN NAAR NEDERLAND.

Via Rode Kruis.

Zoals reeds gemeld is het thans mogelijk via het Rode Kruis telegrammen naar Nederland te zenden. De tarieven zijn als volgt:

Telegrafisch Curaçao-Genève en verder per mail	f 11.96
Betaald antwoord via dezelfde route	„ 11.96
Geheel telegrafisch	f 15.11
Betaald antwoord volgens dezelfde route	„ 15.11

Voor een telegram heeft de afzender 17 woorden tot zijn beschikking, waarbij inbegrepen het adres en naam van den geadresseerde en naam van den afzender.

Telegrammen dienen te worden ingediend bij den **Secretaris van het Nederlandse Rode Kruis, Onderafdeling Aruba, den Heer J. P. M. van Heeswijk**, getypt of met blokletters geschreven, en moeten zijn gesteld in de Engelse, Franse of Spaanse taal.

BURGERLIJKE STAND.

Bevallen op: Mrt. 29. Mariet, Silvia d.; Apr. 5. Superville, Aguita d.; Mrt. 22 Lejuez, Sylvia Hyacinth echtg. v. Loth, E. J. z.; Mrt. 17. Richardson, Edith Viola z.; Apr. 5. Barrow, Magdalena Cornelia echtg. v. d'Aguiar, J. F. A. z.; Apr. 4. Massicott, Cynthia Evelyn echtg. v. Sprott, I. H. z.; Apr. 3. Croes, Concordia echtg. v. Croeze, M. A. d.; Apr. 4. Boekhoudt, Eugenia echtg. v. Croes, V. z.; Apr. 6. Tromp, Carlota echtg. v. Odor, J. P. z.; Apr. 5. Croes, Martina echtg. v. Yarzagaray, A. O. d.; Apr. 6. Geerman, Francisca echtg. v. Maduro, L. z.; Fabus, Antolina Estevana echtg. v. Tromp, N. z.; Mrt. 22. de Miranda, Hermine Clarisse echtg. v. Donk, H. d.

Overleden op April: 6. de Cuba, Benedicto echtg. v. de Cuba, P. 26 j.; 6. Boekhoudt, Maria wed. v. Kelly, P. J. 90 j.; 7. Wever, Frans Pieter 7 mnd.; 5 van der Biexen, Eugenio Alejandro 1 j.

Ondertrouwd op 2 April: Tromp, Juan Onofre en Giel, Elizabeth; Byington, Edward en Murtay, Mary Eleanor.

Getrouwd op April: 2. Gooding, Arnold Charles Ormond en Hill, Lucy Vida Lee; 8. Rasmijn, Esteban en Ceron, Maria Magdalena.

CHEQUE-KOERSEN.

De Plaatselijke Banken noteren de volgende koersen:

	Inkoop.	Verkoop.
Paramaribo	99.50	100.50
Londen	7.55	7.65
Caracas	52.50	54.50

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **New Delhi:** Het communiqué van Birma deelt mede, dat door een krachtige vijandelijke druk aan de rechterflank de Britse strijdkrachten zich moesten terugtrekken ten Noorden van Magwe. De olievelden te Yenangyaung zijn vernield.

— **Londen:** Het Britse Ministerie van Luchtvaart deelt mede, dat vliegtuigen van het Bommenwerperscommando in de nacht de duikbootbasis te Lorient hebben aangevallen alsmede de dokken te Le Havre. Gevechtsvliegtuigen vielen vijandelijke vliegvelden aan in Nederland en Noord-Frankrijk.

De aantallen vliegtuigen bij de aanvallen van hedenmorgen geven te kennen, dat even grote vluchten als gisteren werden uitgevoerd met meer dan 400 Britse vliegtuigen.

— **Londen:** Een stad aan de Zuidkust van Engeland werd vroeg in de ochtend aangevallen door een grote strijdmacht van vijandelijke bommenwerpers. [Volgens Berlijn werd de stad Portsmouth aangevallen — Red.]

— **Berlijn:** De radio deelt mede, dat Britse vliegtuigen in de afgelopen nacht het Westen van Duitsland hebben aangevallen. Er werden echter geen biezonderheden verstrekt.

— **Cairo:** Het Britse communiqué meldt, dat zandstormen de operaties gisteren beperkten. Vijandelijke pantserwagens en andere voertuigen in het gebied van Temrad werden door de Britse artillerie beschoten en moesten zich terugtrekken.

— **Londen:** De Duitse radio van Parijs deelde mede, dat Rusland 20.467 vliegtuigen verloren heeft van het begin van de Duitse invasie af tot 31 Maart.

— **Londen:** Berichten uit Stockholm delen mee, dat de Duitsers aan een groot aantal Noren opdracht hebben gegeven zich te verwijderen uit Tromsoe en Molde, waardoor te kennen wordt gegeven, dat de nazies nog steeds voorbereidingen treffen tegen een eventuele Geallieerde invasie.

— **New York:** De Italiaanse radio beweerde, dat de Britten een poging hebben gedaan een landing te doen op een Italiaans eiland ten Zuiden van Creta, doch dat de poging geen succes had.

— **Moskou:** Een bericht uit Bern aan Tass deelt mede, dat een anti-Duitse demonstratie te Clermont Ferrand op touw werd gezet na ontvangst van het nieuws over Laval. De plaatselijke autoriteiten namen geen stappen om de demonstranten uiteen te jagen.

— **Londen:** Harry Hopkins, de vertegenwoordiger van President Roosevelt, confereerde met Churchill na de conferenties het Kapitein Oliver Lyttleton, den Britsen Minister van Staat, die met de productie belast.

— **Kuibysjev:** Berichten van het Westelijk front, mogelijk van de Bryansk-sector, delen mede, dat levendige gevechten plaats hebben in de bossen, waar Duitse zwarthemden-reserves zich in de gevechtszones begeven. Gemeld wordt, dat de Russen na een botsing een belangrijke sterkte genomen hebben en de Duitse tegenaanvallen hebben afgeslagen. Het bericht zeide, dat de Duitsers weer valse houten tanks gebruiken. De Duitsers zouden bij een gevecht een bataljon verloren hebben.

De vlucht der Diamanten

Onder bovenstaande titel kwam onlangs in „Het Bataviaasch Nieuwsblad" een belangwekkend artikel voor. Velen onzer lezers, die interesse hebben voor de diamantindustrie en -handel zullen er gretige belangstelling voor hebben en wij drukken het daarom nagenoeg onverkort uit Knickerbocker over.

Diamant is een van de meest onontbeerlijke grondstoffen voor de oorlogsindustrie: men moet het hebben, wil men zwaar geschut produceren en niet minder belangrijk is het voor de precisie-instrumenten van de luchtvaart.

Men weet ook, dat Engeland altijd de volledige contrôle 1) heeft gehad, direct of indirect, over de productie van de ruwe diamant. Maar Nederland heeft altijd bovenaan gestaan, wat betreft de diamant-industrie. De diamantklovers van Amsterdam hadden een wereldnaam, zij gaven de toon aan, d.w.z. methoden van expertise. Dit Nederlandse monopolie ging reeds zover terug in de geschiedenis, dat er nooit ernstig aan gedacht is, dit aan ons land te betwisten.

Men heeft zich gelukkig bijtijds afgevraagd of deze kostbare stenen, welke van zo groot belang zijn voor de oorlogsindustrie, wel in Duitse handen zouden mogen vallen. Het schijnt, dat deze vraag vooral door een vooraanstaande persoonlijkheid te Birmingham aan de orde gesteld is — aldus wordt in de Egyptische pers verteld — enkele weken voor de nazie-invasie in Nederland. Zij heeft de hoge Britse autoriteiten hierover gesproken en waarschijnlijk van dezen carte blanche gekregen om zoveel als maar mogelijk was kostbare stenen naar Engeland over te brengen.

Deze mysterieuze boodschapper heeft in de korte tijd, die hem nog restte, achttien maal ons land bezocht. Hij moest daarbij den directeur van een van de grote diamant-huizen in Amsterdam — onder verwijzing naar zijn „officieuze" opdracht — erop attent gemaakt hebben, dat er in Londen ernstig rekening gehouden werd met de mogelijkheid van een invasie in Nederland.

Deze directeur bracht de andere diamantairs op de hoogte, en deze oordeelden, dat het inderdaad onder deze omstandigheden voorzichtiger was, van hun bezit te scheiden. Op een vastgestelde dag deed daarop de diamantindustrieel een rondgang bij al zijn collega's en nam daar enigszins plechtig kleine verzegelde pakketjes in ontvangst.

Nog diezelfde dag begaf zich onze man uit Birmingham aan boord van de Britse destroyer, met een valies, waarin zich voor ettelijke millioenen aan ruwe en geslepen diamanten bevonden.

Na de invasie.

Toen kwam de invasie. In Nederland en in België waren nog zeer vele kostbare stenen, deel uitmakend van particuliere collecties, waarvan het zaak was om ze naar het buitenland te krijgen. Een Belgische familie, wier fortuin hoofdzakelijk uit diamanten bestond, heeft toen het volgende gedaan. Zij had de hand weten te leggen op een ambulance; enkele der familieleden figureerden als zieken. Met de ambulance reisden zij door geheel België en Frankrijk en zij hadden het geluk om Spanje te bereiken. Zij hebben op deze wijze diamanten gered, welke een gezamenlijke waarde vertegenwoordigen van een half millioen dollar.

In deze dagen begon er trouwens een ware volksverhuizing van diamantairs. Uit Amsterdam, Rotterdam en Antwerpen begaven zich hele groepen van deze vaklui op weg, daarbij gebruik makend van alle mogelijke middelen, met het doel om Engeland te bereiken, als eerste étappe van de reis naar New York. In de maand Juli, volgende op de invasie in Frankrijk, kwamen honderden diamantairs in de Verenigde Staten aan, die immense fortuinen aan diamanten met zich brachten. Volgens een statistiek, die nu gepubliceerd is, bedroeg de diamanteninvoer in de Verenigde Staten in de maand Juli het 12-voudige van het normale. Nog meer getallen:

In totaal waren het 1500 diamantairs, die bij Uncle Sam om toevlucht verzochten, die 90% van de grote diamantbelangen in Europa en de helft van die van de gehele wereld vertegenwoordigen. New York is hierdoor na Londen het grootste diamant-centrum van de wereld geworden. In het afgelopen jaar beliepen de diamanttransacties in New York een bedrag van 35 millioen dollar. Dit jaar zullen alle records, tot dusver in de Verenigde Staten bekend, geslagen worden.

Al gingen er grote hoeveelheden diamant naar New York, zo zijn er ook zeel vele in Engeland gebleven. Hieromtrent zijn geen statistische gegevens bekend; maar een feit is, dat Engeland nu in staat is de gehele wereldmarkt te voorzien en ook zijn eigen krijgsindustrie, ook al zou ze nog jaren lang in bedrijf moeten blijven.

Nazies teleurgesteld.

De teleurstelling der Duitsers was onuitsprekelijk. Nauwelijks in het land binnengekomen, gingen zij op zoek naar de kostbare stenen, maar de prooi viel tegen. Geschat wordt, dat zij voor niet meer dan een millioen pond aan diamanten in handen gekregen hebben.

Maar wat hun het meeste tegenviel was, dat alle bekende klovers verdwenen waren, het medeneming van hun precisie-instrumenten. Wanneer de Duitsers deze vakmensen in hun macht gekregen hadden en de instrumenten, waarvan de samenstelling en werking in vele gevallen een strict geheim is, dan zou dit reeds een grote slag betekend hebben.

Om een voorbeeld te noemen, gebruiken de Hollandse klovers voor het snijden van diamant een zaag, en dat sinds bijna twee eeuwen, van gefosforiseerd brons, waarvan de formule voor de alliage verloren gegaan is. Ook moeten verscheidene instrumenten vernietigd zijn, omdat men niet wilde, dat de Duitsers er gebruik van zouden maken.

Reeds meent men, dat de vijand niet in staat is zijn behoeften voor de oorlogsindustrie te dekken — het ontbreekt hem aan de ruwe grondstof, aan de instrumenten en vooral aan de nodige vaklui.

Tot het vorige jaar kochten de Duitsers nog voor vijf millioen dollar per jaar aan ruwe diamant in Brazilië. Maar het sedertdien heeft de Braziliaanse regering maatregelen getroffen om de export te reglementeren en het is een open geheim, dat de bedoeling, welke hierbij voorzat, was, om Duitsland te verhinderen, zich voor zijn oorlogsindustrie in Brazilië in te dekken.

Daarentegen is de positie van Groot Britannië en de Verenigde Staten dusdanig, dat zij aan alle behoeften van hun industrie kunnen voldoen, en dat er nimmer enige vrees behoeft te bestaan voor gebrek aan grondstof. Ook zijn er absoluut voldoende vakmensen. In New York is er zelfs een heel nieuw kwartier ontstaan, in de omgeving van Nassau-street, waar diamantzaken afgehandeld worden. In Groot Britannië worden nu plannen gemaakt voor de oprichting van tien nieuwe fabrieken voor de diamantindustrie — wij hebben reeds eerder gemeld, dat ook Palestina zich tot een diamantcentrum gaat ontwikkelen. In ieder geval gaat dit sprongsgewijze voorwaarts, en vinden reeds honderden arbeiders in deze tak van nijverheid hun bestaan.

Maar — zo wordt gezegd — met dit alles is toch één ding volkomen zeker: zodra de oorlog voorbij is, zal Amsterdam zijn vroegere positie hernemen. Het zou anders schijnen alsof er iets in de traditie van de diamant veranderd was. En juist diamant leeft van tradities, misschien nog meer dan enige andere tak van bedrijf.

Het behoudende Engeland, en evenmin het modern-denkende Amerika zal de eeuwenoude rechten van Amsterdam willen betwisten. Zelfs uit zakenoogpunt, om der wille van de bloei van de diamanthandel, kan men niet anders handelen.

1) Ons contrôle = inspectie, tegenboek (de oorspronkelijke betekenis).
Het Engels control = beheer, beperking, bestuur.
Ons controleren is in het Engels: examine, inspect, check.
Het gebruiken van een woord in een Engelse betekenis noemt men een Anglicisme. Dit is een sprekend voorbeeld. Aangezien velen deze fout tegenwoordig maken, menen wij wel eens hierop te mogen wijzen. In beschaafde taal dienen zulke Anglicismen niet voor te komen. — Redactie.

EMMASTAD.

SOCIËTEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Nassi goreng. Morgen: Bami. Zondag: Kip, geb. aard., appelmoes.

Agenda:

Vr. 17 April 19.30 Oefenavond biljartver. „Asiento".
Za. 18 April 16.30 — 17.00 Loting van volgnummers voor plaatsbespreking. 17.00 — 18.00 uur Plaatsbespreking voor de tweede voorstelling van „De Wrekende God".
Zo. 19 April 16.00 Tweede voorstelling van „De Wrekende God".
Di. 21 April 19.30 Oefenavond biljartver. „Asiento".
Wo. 22 April 19.30 Oefenavond biljartver. „Asiento".

WACHTDIENSTEN: Vr. 17 April:

Telegram Afdeling: Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.
Shipping & Supplies: Hr. Meinster, tel. 304, L. de Colignylaan 20.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Zee, tel. 690, Emmalaan 1.

Tonelvereniging Emmastad: In verband met de tweede en laatste opvoering van het spannende toneelstuk „De Wrekende God" door de toneelvereniging „Emmastad", onder auspiciën van het Comité Nederland, wordt het volgende onder de aandacht gebracht:

Zaterdag 18 April van 16.30 — 17.00 uur: Loting van volgnummers voor plaatsbespreking.

Zaterdag 18 April van 17.00 — 18.00 uur: Plaatsbespreking.

De plaatsbespreking geschiedt in volgorde van de uitgelote volgnummers. Teneinde de bespreking een vlot verloop te doen hebben, wordt men dringend verzocht bij het aan de beurt zijn van zijn nummer aanwezig te zijn, daar anders hogere nummers de voorrang zullen hebben. Voor het trekken van volgnummers moet opgegeven worden voor hoeveel personen men plaats wenst te reserveren. Entree f 1,25 per persoon; programma minimum f 0,25 per stuk. Introductie toegestaan.

Prot. Gem. Emmastad: Kerkdiensten, Zondag 19 April 1942: 9.30 uur en 17.00 uur (Hernhutter liturgie). Voorganger: Ds. C. Th. Steenstra.

Zondag 19 April as. te 10.00 uur op terrein Groot Kwartier Groot Kwartier B — Asiento B.

Sociëteit „Groot Kwartier": Aanstaande Zondag, 19 April, van 13.00 uur af in onze sociëteit verkrijgbaar **Nassi goreng.**

Junioren-voetbal: Zondag 19 April as. te 8.00 uur op het terrein Groot Kwartier Groot Kwartier C — Asiento C.

Op „Santa Maria": v.v. Xerxes en San Lorenzo zullen beide een wedstrijd spelen tegen 2, nader bekend te maken Curaçaose clubs op het voetbalveld te Santa Maria. De elftallen zullen Zondagmiddag om 15.30 uur per truck van Suffisant vertrekken. Een niet te groot aantal „Krakers" zal kunnen meegaan.

Kerkberichten.

Week van Zo. 19 t/m 25 April 1942.
Zo.: 1e Zondag na het Octaaf van Pasen.
Di.: H. Anselmus, kerkleraar.
Wo.: Beschermfeest van den H. Joseph Bruidegom van de H. Maagd.
Za.: H. Marcus, evangelist.

De Gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags vóór zonsondergang te komen biechten.

KATHEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.
Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:
6.— H. Mis.
7.30.— Kindermis.
9.— Hoogmis (N)
17.— Lof.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
Wo. 6.— Gezongen H. Mis ter ere van den H. Joseph.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: 's morgens na H. Mis, op verzoek en na 16 uur, maar vóór donker.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai
Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170.
spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:
6.— H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis (P).
17.— Lof.

Weekdagen:
5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
Di.: 7.— Congregatie voor de meisjes
Wo.: 6.— Gezongen H. Mis ter ere van den H. Joseph.
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.
Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413.

Zondag:
6.— H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis (P)
17.— Lof.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
Ma.: 7.— Gezongen H. Mis ter intentie van Frater Franciscus.
Wo. 6.30 Gezongen H. Mis ter ere van den H. Joseph.
Do.: 17 — 18 Aanbidding voor de leden van de Eucharistische Bond (P).
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: na Rozenhoedje, Zaterdag de gehele dag.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.
Pastoor P. Elie O.P. geen telef. spreekuur: 8 — 10 uur, **Zon-, feest- en weekdagen.**

Zondag:
5.45 H. Mis (P.)
7.30 Kindermis.
8.30 Hoogmis (N. en Eng).
17.— Lof.

Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis v
vrede.
Biechten: elke dag na H. Mis
terdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, J
Pastoor A. C. de Valk O.P.
telef., spreekuur: 7 — 9 uur

Zondag:
6.— H. Mis.
8.30 Hoogmis (P)
17.— Lof.

Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis v
vrede.
Biechten: elke dag na H. Mi
van 16 tot 18 uur.

H. THERESIA-KERK, W
Pastoor S. Hagemans O.P., gee
spreekuur: 7 — 8.15 beh. Zo

Zondag:
6.— H. Mis (P); 8.30 Ho
17.— Lof.
Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve
Za.: 7. — Kindermis.
Biechten: 's morgens na H. M
8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GE
Zo.: 7.— H. Mis; 16.— Lof.
Weekd.: 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof.

KERK H. FRANCISCUS V
ASSISIË, Oranjestad — Aru
Pastoor Th. Bartel O.P.,
spreekuren: alle weekdagen van
8.15 uur, alsmede om 10 uur
18.30 behalve 's Zaterdags.

Zondag.
6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.45 Hoogmis.
17.30 Lof.
Iedere avond om 17.30 uur
hoedje voor de vrede.

P of N achter een functie wil zeggen
preek of gebeden in de Papiamen
Nederlandse taal gehouden worden.

Ons Hoekje.

Dit zullen de Dames lezen.

WAT HEEFT DE MODE ONS TE VERTELLEN?

Over onze silhouette.

Degenen, die het vorige seizoen in de algemeen gedragen zg. „middy-waistline", die werd ontleend aan de matrozen-blouses der Amerikaanse marine, een terugkeer der abnormaal lage taille zagen en wier herinneringen aan de vorige wereldoorlog hen deden besluiten, dat dit nu eenmaal een van de onaangenaamheden scheen te zijn, inherent aan de oorlog, zoals distributie-kaarten, eenheids-worst en ersatz-koffie, deze personen nu blijken het achteraf toch bij het verkeerde eind te hebben gehad. En het lijkt dan ook waarschijnlijk, dat wij de middy niet moeten zien als een verleggen der taille — daarop wijzen trouwens al de vaak hierbij voorkomende ceintuurtjes in de rug — maar eerder een variant van de jurk-met-heupstuk. En wel zó, dat de middy daarbij is, wat de kimonomouw is op het gebied van mouwen, nl. het schouderstuk en de mouw aaneen geknipt; de middy is dan nl. het taille- en heupstuk aaneen geknipt.

Hoewel de middy ook dit seizoen nog wel voorkomt, voornamelijk in combinatie met het waaier-plooiige rokje en haar invloed nog te bespeuren valt in de vaak wat langere jasjes, is haar populariteit toch sterk verminderd.

Maar er is wel iets anders gloednieuws in onze silhouette en dat is de zg. priktol-lijn in de rokken. Herinnert u zich van oude foto's, uit de 80-er jaren, die pijperokken niet, breed om de heup en spits toelopend naar onder? Welnu dit, op gematigde wijze, is het nieuwste in onze silhouette. De wijdte wordt verkregen door enkele, van de rokband tot de heup ingestikte, maar niet verder ingeperste plooien of rimpeltjes. De rok zelf moet dan iets spits toelopen, vandaar de naam: priktol-lijn!

Dit wil natuurlijk niet zeggen, dat wij onze heerlijke wijde rokken hebben afgedankt. Wij zien hen nog steeds in alle variaties: klokkend, met of zonder plooien, plooitjes of plissé's. De roklengte lijkt een ietsje langer te zijn, ongeveer een handbreedte onder de knie: in ieder geval niet korter. (Tenzij de laatste bepalingen van de Amerikaanse regering nog in dit seizoen haar invloed doen gelden.)

Iets gloednieuws zien we ook in de korte avondjurk; „kort", dat wil dan zeggen: de lengte van een ballet-jurk, dus juist onder de kuit. De gala-noot wordt er dan aan gegeven door een décolleté, b.v. gevormd door het gedrapeerde lijfje, of omgeven door een wit kanten geplooid kraagje, ofwel door het gebruiken van „gala-materiaal". Zeer gewild zijn b.v. zwarte kant, marquisette of crêpe, met een zwarte onderjurk daaronder, die gewoonlijk van ½ tot 1½ handbreedte korter wordt gemaakt dan de jurk. De mouwen worden lang, ¾ of kort gedragen, bij het laatste ziet men echter vaak lange, zwarte handschoenen. Bij deze jurken zijn wel altijd de rokken wijd, vaak gerimpeld, en vóór iets korter dan achter. Het geheel wordt gecompleteerd door een mantilla of door een wijde aan de jurk bevestigde kap van hetzelfde materiaal ofwel door een miniatuur-hoedje-op-één-oog, waarvan achter 2 enorme linten afhangen, ongeveer zo breed als het gehele hoedje.

Natuurlijk blijft voor gala en andere „hevige" avondgebeurtenissen de lange avondjurk behouden. Hoewel ook hier nog steeds de wijde rok, in alle variaties, geliefd blijft, zien we als nieuwtje ook hier dezelfde invloed als bij de korte rok: nl. onder eng en ruimte op de heup, de zg. „femme fatale"!

Deze ruimte wordt vaak niet in de rok zelf gevonden, maar in het lijfje, wat van een zeer enge taille af plotseling, aan de voorzijde, eindigt in een zeer wijd uitstaande schoot met ruches, ofwel door een of andere draperie in of op de rok.

Waarschijnlijk zeiden de mode-ontwerpers: „Nu we toch eenmaal lange, enge rokken hebben gelanceerd, zullen we maar eens meteen even kijken, wie er nog meer lange, enge rokken dragen, en zien of we ook daaraan nog iets kunnen ontlenen."

En zo zien we dan in sommige avondjurken gedecideerd Chinese invloeden: in de jurken, zowel als in de erbij gedragen hoofd- en arm-versieringen.

Over het algemeen is de invloed van de 80-er jaren groot. Bij de priktolrokken worden gedragen jasjes met uitstaande schootjes, Eton-jasjes met stijve ronde witte kragen en een grote strik-das, korte jasjes met jabots ofwel met brede revers in een donkere afstekende kleur en eronder een blouse met jabot.

Daar dit laatste ook veel lijkt op het costuum van een stierenvechter uit Mexico, is het een kleine stap vandaan naar de Spaanse stierenvechters en de bolero. Zodat we dientengevolge rokken krijgen met een zeer eng taille-stuk tot rib-hoogte, waaraan de rok gerimpeld zit. Er wordt een witte blouse op gedragen met een zeer korte bolero erover, in de kleur van de rok en met een afstekende bies afgezet.

Over de kleuren en materialen.

Over het algemeen worden er felle kleuren gedragen, dit seizoen. In effen kleuren dragen we ofwel alles (jurk, hoed, handschoenen, tas, eventueel schoenen) in één kleur, bijvoorbeeld geranium-rood, seringen-paars, goudgeel, viooltjes-blauw, of wel we combineren op de meest gedurfde wijzen, zoals: lila met donkerblauw, goudgeel met donkerblauw, geranium-rood met groen, en niet te vergeten: wit met zwart. Dit laatste is vooral erg gewild voor de meer geklede toiletten.

In de bedrukte stoffen is ook het zwart-wit zeer geliefd, hoewel ook felle kleuren, in grote exotische motieven, erg in zwang zijn. De bloem- en vogel-motieven zijn over het algemeen zeer groot; in tegenstelling daarmee is het enorm populaire „ruitje" meestal klein en ook meestal in donkere kleuren: zwart-wit, marine-wit, bruin-wit. Men ziet er jurken, hoeden, revers, knopen, handschoenen, vestjes, jasjes en zelfs rok-passen in: dus als hoofdschotel en als garnering is het al even populair. De effen kleur, die ermee wordt gecombineerd, is meestal de corresponderende donkere, soms met hier en daar een snufje wit.

Als materiaal wordt werkelijk alles gebruikt: katoen, linnen, kunstzijde, zijde, crêpes, taffeta, crêpe georgette, faille en kant.

Wat dit laatste betreft, willen we onze as. bruidjes in herinnering brengen, dat kant een zeer voorname en elegante bruidsdracht is.

Over onze hoeden.

Over de hoeden alléén is een heel boek te schrijven. Er zijn hoeden, die we op één oog dragen, die we midden op ons voorhoofd dragen, tegen ons achterhoofd en precies plat midden op onze schedel!

Er zijn hoeden, die wij met een loupe moeten zoeken; en er zijn er, voor welke we de deur moeten laten uitbreken, willen we mèt hoed op naar buiten gaan!

Er zijn platte gevallen, hoge gevallen, ronde, vierkante en driehoekige gevallen.

Randen omhoog, randen omlaag, geen randen. Hoge bollen, lage bollen, helemaal geen bollen.

Lintjes, bloemen, strikken, kant, voiles, veren en zelfs vruchten, of — helemaal géén garnering!

Wij zullen even trachten in deze zeer grote verscheidenheid een weinig orde te brengen, door een poging hen te classificeren naar enkele der voornaamste invloeden.

Daar hebben we dan vooreerst de tijd-invloed. Ten tijde van de priktolrokken werden de zgn. jagers-hoedjes gedragen, die toen, evenals nu, de neiging hadden ¾ van hun volume aan de garnering af te staan, en zelf miniatuur te worden! Van daar naar het miniatuurmatelotje, wat ook zo voor tegen het hoofd aangedragen wordt en wat zo'n grote populariteit genoot in de 90-er jaren, zelfs tot in de 20ste eeuw, is maar één stap.

En nu we toch eenmaal de tijd van 1880 tot 1910 bestrijken, nemen we ondertussen alle andere modellen, die we daar tegen komen en die we aardig vinden, ook maar mee. Zo krijgen we verschillende, tamelijk hoge, midden op het hoofd staande hoeden, die aan invloeden van omstreeks 1885 hun ontstaan danken; en verder alle mogelijke variaties van de platte, grote, midden op het hoofd gebalanceerde hoofddeksels uit '90 en begin 20ste eeuw.

Maar nog op een andere wijze komen we tot het op het voorhoofd gedragen hoedje, en wel via het „Midden-Oosten", om met de leger-berichten te spreken.

We begonnen met de tulband. De knoop hiervan nam hoe langer hoe groter afmetingen aan en het vorige seizoen zagen we er al, die iets schotelachtigs voorop droegen. Dit schotelachtige werd al spoedig iets hoedachtigs en daardoor het hoofdmotief van het gehele hoofddeksel, zodat de tulband zelf op de achtergrond raakt en meer tot draperie werd. En nu heeft deze combinatie zich ontwikkeld tot de bekende burnoes, die dan, evenals bij de Algerijnse Spahi's bedekt wordt door een witte, tamelijk hoge militaire hoed.

Evenwel, wij vrouwen, staan voor niets, dus zetten we met evenveel plezier een ander soort hoed op die burnoes, bijvoorbeeld een matelotje ofwel grote Spaanse hoeden, die het geheel een zeer Zuidamerikaans karakter geven.

Daarnaast zien we de meest uiteenlopende, veelal plaatselijke, invloeden, waarschijnlijk geïnspireerd door deze hoofdvormen. De midden op het hoofd staande tamelijk kleine hoed van 1885, leidde in hogere uitvoering tot de kozakken-hoed en in lagere editie tot Chinese mandarijnen hoeden. Ook uit Zuid Amerika zijn de inspiraties legio. Naast alle mogelijke Indiaanse en Spaanse invloeden, zien we zelfs de Zuidamerikaanse patershoed verschijnen, die natuurlijk onmidd
meest uiteenlopende variaties
Maar ook variaties
van vorige seizoenen zien w
steeds dragen en de zg. „tailore
schijnt evenals de „tailored blo
de „tailored suit" juist zo „eeuw
het colbert-costuum der mannen.

DE AMIGOE-RECEPTEN VAN WEEK.

**Hoe bak ik vis op zijn C
çaos?**

Curaçaoënaren en vele op C
ingeburgerde Nederlanders, be
dat men nergens ter wereld zo
gebakken vis eet als op Curaça
Hier volgt de methode, waarm
resultaat bereikt wordt.
Men maakt de vis schoon en
hem in water. Vervolgens een
hem rijkelijk en laat hem een
ke tijd staan. Voor men hem gaat
ken, wast men het overtollige zo
niet met water, maar met een lo
tje. Daarna bakt men hem in
olie, tot hij lekker bruin is. Hierbij
men de vissaus, die alreeds bij
balletjes beschreven is.

Daar bij de meeste Curaçaose
rechten geen rijst of aardappelen
ten worden, maar funchi, is het
schien voor diegenen, die oo
periment eens willen nemen,
tig, om de bereidingswijze hier
eens op te geven.
Men heeft witte en gele funchi
laatste is bij enkele gerechten al
ware voorgeschreven; maar in
gevallen is het aan te raden, te
Nederlandse smaakpapillen,
te nemen.
Men brengt in een diep panne
persoon, een volle maatkop wa
de kook, met een snufje zout.
kookt, strooit men er al roerend
wit maismeel in en blijft roeren
een dikke stijve brij is. Daarna
men de massa op een plat bord
er een ander plat bord overheen
tussen twee borden geperst, is
authentieke en orthodoxe wijze
gerecht op te dienen!